

З Е М Я

Тази земя
тази земя, по която тъпча сега,
тази земя — не е моя земя
тази земя, която пролѣтенъ вѣтръ пробужда,
простете, е чужда.

Сутринъ тръгвамъ.
го задрѣства Фабричния пѣть
съ рубашки
безбоя.

Ние сме слети съ сърдцето,
съ умътъ,
но. . . земята не чувствамъ моя.

Надъ мойта земя,
на пролѣтъ
лжчитъ
шуртятъ,
гърмятъ водопади
отъ слънце
надъ мойта
земя.